

Pols Juridisch Adviesbureau
Mr. drs. D.H. Pols
Bredestraat-Noord 36
6674 MP HERVELD

Uw brief van 21 november 2012
Uw kenmerk
Onderwerp:
Beslissing op uw bezwaarschrift van 21 november 2012

Ons kenmerk
13UIT03902
Behandeld door
E. Karman

Datum
19 februari 2013
Telefoonnummer
(0481) 362300

Verzonden d.d.
19 FEB. 2013
Bijlage(n)
Advies
bezwarencommissie

Geachte heer Pols,

In een brief van 21 november 2012 heeft u een bezwaarschrift ingediend, namens uw cliënten, de heer en mevrouw Bakker wonende aan de Rijksweg-Zuid 39 in Elst. Het bezwaarschrift is gericht tegen ons besluit van 16 oktober 2012 (gewijzigd bij besluit van 4 december 2012), waarin wij besluiten een last onder bestuursdwang op te leggen aan uw cliënten. Hieronder leest u onze beslissing op uw bezwaarschrift.

Besluiten

1. Het bezwaarschrift is ontvankelijk.
2. Het bezwaarschrift is ongegrond;
3. Wij laten het bestreden besluit in stand.

De overwegingen die aan dit besluit ten grondslag liggen leest u hierna.

Feiten en verloop van de procedure

Op 1 juni 2010 hebben wij aan uw cliënten (hierna ook: Bakker) een last onder dwangsom opgelegd. In ons besluit van 25 september 2012 hebben wij besloten tot invordering over te gaan van verbeurde dwangsommen van € 31.000,-. Hiermee hebben wij besloten het totaal te verbeuren bedrag aan dwangsommen in te vorderen. Omdat de bewoning van het pand Rijksweg-Zuid 39 in Elst niet is beëindigd hebben wij in ons besluit van 16 oktober 2012 aan uw cliënten een last onder bestuursdwang opgelegd. In ons besluit van 4 december 2012 hebben wij dit besluit op een aantal onderdelen gewijzigd. Op grond van artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht wordt het bezwaarschrift tegen het besluit van 16 oktober 2012 geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 4 december 2012.

De hoorzitting van de commissie van advies voor de bezwaarschriften (hierna: bezwarencommissie) heeft op 24 januari 2013 plaatsgevonden. Na beraadslaging heeft de bezwarencommissie op 11 februari 2013 een advies uitgebracht over de afhandeling van het bezwaarschrift. Bovengenoemd advies is bijgevoegd.

Ontvankelijkheid van het bezwaar

De commissie heeft geoordeeld dat uw bezwaar ontvankelijk is. Wij volgen dit oordeel van de bezwarencommissie. In de bijlage leest u de motivering van de bezwarencommissie, hetgeen onderdeel uitmaakt van onze beslissing op uw bezwaarschrift.

Heroverweging naar aanleiding van het bezwaarschrift

Wij hebben de commissie voor de bezwaarschriften gevraagd ons te adviseren omtrent de rechtmatigheid en doelmatigheid van ons besluit. Zij adviseert om het bezwaar ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing in stand te laten. Wij hebben besloten dit advies te volgen en verwijzen voor de overwegingen naar het advies. Aanvullend overwegen wij nog het volgende.

Ten aanzien van de discussie over de toepasselijkheid van de Wet plattelandswoningen willen wij het volgende aanvullen op de overwegingen van de commissie. Wij hebben ons op het standpunt gesteld dat er geen sprake is van een voormalige agrarische bedrijfswoning en de commissie komt dit standpunt niet onredelijk voor. Mocht overigens wel sprake zijn van een voormalige agrarische bedrijfswoning, dan biedt dit nog geen basis voor legalisatie. De Wet plattelandswoningen biedt immers geen verminderde bescherming ten opzichte van de inrichting van een derde. Dus de woning van uw cliënten zou geen verminderde bescherming 'genieten' ten opzichte van de inrichting van de heer Vossebeld en mevrouw De Swart, aangezien de landbouwinrichting waartoe de woning van uw cliënten voorheen behoorde niet dezelfde is als de landbouwinrichting van de heer Vossebeld en mevrouw De Swart.

Bezwaar van Vossebeld/De Swart

De heer Vossebeld en mevrouw De Swart hebben ook bezwaar gemaakt tegen het opleggen van de last onder dwangsom. Omdat uw cliënten belanghebbende zijn ontvangt u een afschrift van de beslissing op dat bezwaarschrift.

Niet mee eens?

Bent u het met het besluit over uw bezwaarschrift niet eens? U kunt dan binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit een beroepschrift sturen naar de rechtbank Arnhem, sector bestuursrecht, Postbus 9030, 6800 EM in Arnhem. U moet in uw beroepschrift uw naam en adres, de datum en een omschrijving van dit besluit zetten. Ook moet u zeggen waarom u het niet eens bent met het besluit. Vergeet ook niet uw beroepschrift te ondertekenen en een kopie van dit besluit mee te sturen!

Voorlopige voorziening

Soms kunt u niet wachten op de uitspraak over uw beroepschrift. U kunt dan bij de Voorzieningenrechter bij de rechtbank Arnhem om een voorlopige voorziening vragen. Dat kan alleen als u een beroepschrift heeft ingediend. Het adres van de rechtbank Arnhem is: Postbus 9030, 6800 EM in Arnhem.

Digitaal beroep instellen en voorlopige voorziening vragen

U kunt ook digitaal beroep instellen en/of om een voorlopige voorziening vragen via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Hiervoor moet u een elektronische handtekening (DigiD) hebben. Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Wij gaan ervan uit dat wij ons besluit op een duidelijke manier kenbaar hebben gemaakt.

Hoogachtend,

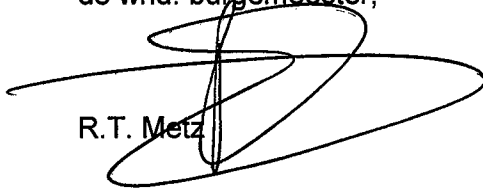
burgemeester en wethouders,
de gemeentesecretaris,

de wnd. burgemeester,

Th.M.M. Hoex

R.T. Metz

Afschriften:
TKW A. Kortekaas

Stichting Achmea Rechtsbijstand, mr. J.J.A.M. van Houtum (ovv R206201333), postbus 10100, 5000 JC TILBURG

COMMISSIE VAN ADVIES VOOR DE BEZWAARSCHRIFTEN
Advies Kamer II (Ruimtelijke en Overige Zaken)

1. Bezwaarschrift van 21 november 2012, ontvangen 21 november 2012, namens de heer **A.G.H. Bakker** en mevrouw **A.H.P.M. Bakker – Roseboom** (Rijksweg Zuid 39, 6662 KC Elst). Het bezwaarschrift werd ingediend door **mr.dr.s. D.A. Pols** van Pols Juridisch Adviesbureau, Bredestraat Noord 36, 6674 MP te Herveld.
2. Bezwaarschrift van 22 november 2012, ontvangen 22 november 2012, namens de heer **F.J. Vossebeld** en mevrouw **J.M.T. de Swart** (Rijksweg Zuid 41, 6662 KC te Elst). Het bezwaarschrift werd ingediend door de heer **mr. J.A.J.M. van Houtum** van Stichting Achmea Rechtsbijstand, Postbus 10100, 5000 JC te Tilburg.

De beide bezwaarschriften zijn gericht tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Overbetuwe van 16 oktober 2012, verzonden 16 oktober 2012. Daarbij is besloten tot het opleggen van een last onder bestuursdwang aan de heer **A.G.H. Bakker** en mevrouw **A.H.P.M. Bakker – Roseboom** wegens het gebruik in strijd met het bestemmingsplan van het pand aan de Rijksweg Zuid 39 te Elst .

Voorgeschiedenis

Na een verzoek van de heer **Vossebeld** en mevrouw **De Swart** tot handhavend optreden heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Overbetuwe (hierna: het college) bij besluit van 1 juni 2010 aan de heer en mevrouw **Bakker** een last onder dwangsom opgelegd. De last strekt tot het staken van de bewoning van het pand op het perceel Rijksweg Zuid 39 te Elst. De bewoning van dit pand is in strijd met het aldaar geldende bestemmingsplan.

Na het instellen van bezwaar en beroep heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) op 6 juni 2012 uitspraak gedaan, waarbij de last onder dwangsom in stand is gebleven ten aanzien van de bewoning van het pand in kwestie. Inmiddels is het maximum aan dwangsommen verbeurd. Het strijdige gebruik van de woning is echter niet gestaakt.

Op 25 september 2012 heeft het college het voornemen kenbaar gemaakt om een last onder bestuursdwang op te leggen aan de heer en mevrouw **Bakker**. Namens de heer en mevrouw **Bakker** is op 8 oktober 2012 een zienswijze ingediend. Namens de heer **Vossebeld** en mevrouw **De Swart** is op 9 oktober 2012 een zienswijze ingediend.

Bij besluit van 16 oktober 2012, verzonden 16 oktober 2012, heeft het college een last onder bestuursdwang opgelegd aan de heer en mevrouw **Bakker**. De bewoning, in strijd met het bestemmingsplan van het pand aan de Rijksweg Zuid 39 te Elst, dient vóór 5 januari 2013 gestaakt te zijn en gestaakt te blijven.

Bij brief van 21 november 2012, ontvangen 21 november 2012, wordt door de heer **Pols** (hierna: **Pols**) namens de heer en mevrouw **Bakker** (hierna: **Bakker**) bezwaar aangetekend tegen het besluit van 16 oktober 2012.

Bij brief van 22 november 2012, ontvangen 22 november 2012, wordt door de heer Van Houtum van Achmea Rechtsbijstand (hierna: Van Houtum) namens de heer Vossebeld en mevrouw De Swart (hierna: Vossebeld) bezwaar aangetekend tegen het besluit van 16 oktober 2012. Op 28 december 2012 worden van Van Houtum (aanvullende) gronden van bezwaar ontvangen.

Met de beschikking van 4 december 2012, verzonden 4 december 2012, wijzigt het college het besluit van 16 oktober 2012 op een aantal onderdelen. Op grond van artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht worden de beide bezwaarschriften geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 4 december 2012.

Hoorzitting

Op grond van artikel 2, eerste lid Verordening behandeling bezwaarschriften gemeente Overbetuwe 2010 zijn de bezwaarschriften voorgelegd aan Kamer II (Ruimtelijke en Overige Zaken) van de commissie van advies voor de bezwaarschriften (hierna: de commissie).

Partijen zijn uitgenodigd om op 24 januari 2012 hun bezwaarschriften mondeling toe te lichten en om als derde-belanghebbende in de bezwaren van de wederpartij gehoord te worden. Vossebeld heeft zelf van deze mogelijkheid gebruik gemaakt, Van Houtum was daarbij niet aanwezig. Bakker heeft eveneens van deze mogelijkheid gebruik gemaakt, bijgestaan door Pols. Namens het college is mevrouw mr. E. Karman, jurist handhaving in het team Veiligheid, verschenen.

Een kort verslag van de hoorzitting geldt als bijlage bij dit advies.

Ontvankelijkheid

Beide bezwaarschriften zijn tijdig ingediend en voldoen ook voor het overige aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht (Awb) daaraan stelt. Naar de mening van de commissie zijn de bezwaarschriften van zowel Van Houtum, namens Vossebeld, als ook van Pols, namens Bakker, ontvankelijk.

Wettelijk kader

Gemeentewet

Artikel 125

1. Het gemeentebestuur is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang.
2. De bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang wordt uitgeoefend door het college, indien de last dient tot handhaving van regels welke het gemeentebestuur uitvoert.
3. *t/m 4 [...]*

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 5:4

1. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie bestaat slechts voor zover zij bij of krachtens de wet is verleend.
2. Een bestuurlijke sanctie wordt slechts opgelegd indien de overtreding en de sanctie bij of krachtens een aan de gedraging voorafgaand wettelijk voorschrift zijn omschreven.

Artikel 5:21

Onder last onder bestuursdwang wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en
- b. de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de last door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen, indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Artikel 2.1. Omgevingsvergunning voor in wetten genoemde activiteiten in project

1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:
 - a. het bouwen van een bouwwerk,
 - b. het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit is bepaald,
 - c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, een beheersverordening een exploitatieplan, de regels gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, of 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening of een voorbereidingsbesluit voor zover toepassing is gegeven aan artikel 3.7, vierde lid, tweede volzin, van die wet, *t/m i. [...]*,
 - d. *t/m i. [...]*,
2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot hetgeen wordt verstaan onder de in het eerste lid bedoelde activiteiten.
3. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat met betrekking tot daarbij aangewezen activiteiten als bedoeld in het eerste lid in daarbij aangegeven categorieën gevallen, het in dat lid gestelde verbod niet geldt.

Bezwaren

Bakker

Pols baseert zich in zijn bezwaarschrift namens Bakker met name op het gegeven dat de Afdeling in zijn uitspraak van 6 juni 2012 een uitleg heeft gegeven aan het wetsvoorstel Plattelandswoningen. Inmiddels is het wetsvoorstel door de Eerste Kamer aangenomen en per 1 januari 2013 in werking getreden. Volgens de uitleg die de Afdeling geeft aan het wetsvoorstel kan de woning van Bakker onder de werking van deze wet vallen. Daarmee was, en is, er concreet zicht op legalisatie op grond waarvan het college dient af te zien van (verdere) handhaving in deze kwestie. Het college kan immers niet afwijken van de uitleg die de Afdeling aan het wetsvoorstel geeft.

Ter zitting betoogt Pols dat verzegeling van de woning, indien op 5 januari 2013 niet is voldaan aan de opgelegde last, veel te ver gaat. Verzegeling staat er aan in de weg dat de woning na 5 januari 2013 gebruikt kan worden voor recreatieve doeleinden, een gebruik dat op grond van het vigerende bestemmingsplan is toegestaan.

Pols merkt op dat het college zich jarenlang op het standpunt heeft gesteld dat tot legalisatie dient te worden gekomen, maar daar sinds kort, zonder een uitgebreide motivering kennelijk van terug is gekomen.

Tot slot geeft Pols ter zitting aan dat bij hem en zijn cliënten de overtuiging leeft dat het Vosseveld niet gaat om de belemmering in zijn uitoefening van zijn bedrijf, maar dat het hem enkel en alleen te doen is om Bakker, hoe dan ook, uit huis te laten zetten.

Gelet op het voorgaande is Pols van mening dat er voldoende bijzondere omstandigheden zijn op grond waarvan het college dient af te zien van (verdere) handhavingsactiviteiten.

Vosseveld

Het bezwaar namens Vosseveld richt zich op het feit dat verzegeling van de woning van Bakker indien niet wordt voldaan aan de last, geen enkele waarde heeft. Verwacht kan worden dat de woning reeds de volgende dag, 6 januari 2013, weer illegaal bewoond zal worden, nu de woning en de inboedel onaangeroerd blijft. Bakker heeft zich bij herhaling niets gelegen laten liggen aan de maatregelen van het college in het kader van handhaving. Niet in te zien valt waarom dat nu anders zou zijn.

Los daarvan is Van Houtum, namens Vosseveld, van mening dat van een recreatief gebruik van de woning geen sprake kan zijn. Ook dit gebruik past naar de mening van Van Houtum niet binnen het vigerende bestemmingsplan. De gronden waarop de woning staat zijn enkel te gebruiken ten behoeve van een sportpark, zodat bewoning, ook indien het 'niet permanent' is, uitgesloten is. Het ware volgens Van Houtum dan ook beter geweest indien was aangestuurd op totale sloop van de woning van Bakker.

Beoordeling

De commissie overweegt allereerst dat het wat haar betreft niet ter discussie staat dat de eerder opgelegde dwangsommen tot het maximum zijn verbeurd en dat tegelijkertijd het strijdige gebruik van de woning aan de Rijksweg Zuid 39 te Elst niet is beëindigd. Als gevolg daarvan heeft het college besloten over te gaan tot het opleggen van een last onder bestuursdwang.

Gezien de inhoud van het bestreden besluit en hetgeen daartegen namens Bakker en door en namens Vosseveld is gesteld, zal de commissie zich een oordeel moeten vormen over de vraag of het college in redelijkheid kon komen tot het besluit tot opleggen van een last onder bestuursdwang. Daarbij oordeelt de commissie als volgt.

Ten aanzien van de bezwaren van of namens Bakker.

Anders dan namens Bakker wordt betoogd is de commissie niet van mening dat er sprake is van een concreet zicht op legalisatie. In de uitspraak van 6 juni 2012 wordt door de Afdeling dan ook gesteld dat voor het aannemen van een situatie van concreet zicht op legalisatie door aanpassing van het bestemmingsplan ten minste vereist is dat een ontwerpbestemmingsplan, dat het gebruik legaliseert, ter inzage is gelegd. Daarvan was, en is, echter geen sprake.

De Afdeling heeft in zijn uitspraak van 6 juni 2012 verder betoogd dat niet uitgesloten kan worden dat in de toekomst alsnog zicht op legalisatie bestaat, maar daarmee is niet gesteld dat op dat moment concreet zicht op legalisatie bestond. Die situatie was ten tijde van de bestreden beslissing niet anders.

De commissie volgt Pols daarbij niet in zijn stelling dat het college gehouden is aan de uitleg die de Afdeling in de uitspraak van 6 juni 2012 geeft aan het (destijds nog) wetsvoorstel Plattelandswoningen. Het standpunt van het college dat de woning in kwestie niet aangemerkt kan worden als voormalige agrarische bedrijfswoning komt de commissie, gelet op de tekst van het wetsvoorstel, en de uiteindelijke vastgestelde wet, niet onredelijk voor.

Met het college is de commissie daarbij van mening dat het op de weg van Bakker ligt om, indien hij bij zijn standpunt blijft dat het college een onjuiste uitleg aan de Wet plattelandswoningen geeft, dit in een verzoek om een bestemmingsplanherziening mee te nemen. De commissie stelt vast dat Pols in september 2012 namens Bakker een dergelijk verzoek heeft ingediend. De Raad dient daarop nog een besluit te nemen.

Verder merkt de commissie, wellicht ten overvloede, op dat in het vastgestelde bestemmingsplan "De Pas" weliswaar sprake is geweest van overgangsrecht, maar dat ten tijde van het peilmoment voor het overgangsrecht de woning van Bakker nog in gebruik was als bedrijfswoning bij het aldaar gesitueerde fruitteeltbedrijf.

Bakker heeft de woning na vaststelling van het bestemmingsplan verworven en vervolgens de woning zonder te beschikken over een bouwvergunning verbouwd, om het vervolgens te gebruiken voor burgerbewoning.

Gelet op het voorgaande heeft het college naar de mening van de commissie dan ook terecht kunnen concluderen dat niet afgezien kon worden van handhaving wegens het bestaan van een concreet zicht op legalisatie.

Naar het oordeel van de commissie zijn er ook anderszins geen bijzondere omstandigheden aanwezig op grond waarvan het college had moeten afzien van (verdere) handhaving. Een dergelijke bijzondere omstandigheid is in ieder geval niet gelegen in het feit dat het college nu een ander standpunt inneemt ten aanzien van de mogelijkheden tot legalisatie, dan ten tijde van de aanvang van de handhaving. Naar het oordeel van de commissie is er geen sprake van gewekt vertrouwen aan de zijde van het college ten aanzien van de mogelijkheden tot legalisatie van (het gebruik van) de woning van Bakker. Dat het college in het verloop van de procedure aanleiding heeft gezien om zijn standpunt ten aanzien van legalisatie te wijzigen kan de commissie volgen. Partijen hebben echter op basis van eerdere inzichten van het college niets gedaan of nagelaten waardoor zij nu schade zouden kunnen lijden.

Nu ook anderszins geen bijzondere omstandigheden zijn aangedragen op grond waarvan het college zou moeten afzien van handhaving, was het college gehouden om te beoordelen wat het vervolg diende te zijn op het besluit tot opleggen van een last onder dwangsom en daarop volgend het verbeuren van het maximum aan dwangsommen.

Naar het oordeel van de commissie lag het voor het college niet voor de hand om nogmaals een last onder dwangsom op te leggen. Verwacht mocht worden dat een nieuwe last onder dwangsom niet zou leiden tot het gewenste resultaat, namelijk het opheffen van het strijdige gebruik van de woning in kwestie. Dat vervolgens wordt gekomen tot een last onder bestuursdwang komt de commissie dan ook niet onredelijk voor. Nu gebruik van de woning voor recreatieve doeleinden onder het vigerende bestemmingsplan toegestaan is, volgt de commissie het college in het besluit om de woning, nadat Bakker de woning zal hebben verlaten, te verzegelen en niet om de daar aanwezige persoonlijke eigendommen mee te voeren en op te slaan. De commissie geeft het college in overweging om in de beslissing op bezwaar nader in te gaan op de voorwaarden die worden gesteld bij het gebruik van de woning voor recreatieve doeleinden, welk gebruik overigens ook naar het oordeel van de commissie onder het vigerende bestemmingsplan, toegestaan is.

Ten aanzien van de bezwaren van of namens Vosseveld

Zoals betoogd ten aanzien van de bezwaren van Bakker is de commissie van mening dat de uitvoering van de last onder bestuursdwang door middel van het verzegelen van de woning niet onredelijk is. Ontruiming van het pand is niet aan de orde, nu het pand gelet op het vigerende bestemmingsplan voor recreatieve doeleinden mag worden gebruikt. Dat betekent dat op het moment dat Bakker kan aantonen dat het gebruik van de woning alleen recreatief van aard is, omdat zij elders hun hoofdverblijf hebben, de verzegeling ongedaan gemaakt kan worden. Er is dan immers geen bevoegdheid meer om bestuursdwang toe te passen. Overigens is de situatie nu zo dat Bakker heeft aangegeven de woning permanent te willen bewonen, en dat hij dit gebruik wenst voort te zetten.

De commissie volgt de stelling van of namens Vosseveld dat de woning weliswaar gebruikt kan worden voor recreatieve doeleinden, *doch enkel ten behoeve van een sportpark*, niet. De commissie overweegt daarbij dat in het verleden op het perceel van Bakker een fruitteeltbedrijf was gevestigd. De woning was daarbij in gebruik als bedrijfswoning. De vergunningen voor deze woning zijn in het verleden verleend onder het regime van het destijds geldende bestemmingsplan, op grond waarvan de bestemming bedrijfswoning mogelijk was. In 1976 is het huidige bestemmingsplan "De Pas" vastgesteld door de Raad en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland. Bakker heeft het pand in 2001 verworven en vervolgens zonder te beschikken over een bouwvergunning verbouwd om de woning voor burgerbewoning te gebruiken.

Het gebruik voor burgerbewoning is echter in strijd met het nu geldende bestemmingsplan. In artikel 5 van bestemmingsplan 'De Pas' is namelijk opgenomen dat de gronden waarop de woning van Bakker zich bevindt, aangewezen zijn voor recreatieve doeleinden en uitsluitend

bestemd voor gebruik als zodanig. Het bestemmingsplan geeft echter in de tekst geen omschrijving van het begrip recreatie. Met het college is de commissie van mening dat daarmee een ruime uitleg van het begrip recreatie mogelijk is. Recreatie ziet op vrijetijdsbesteding en dat sluit het overnachten in een pand niet uit. In het tweede lid van artikel 5 van het bestemmingsplan 'De Pas' is bepaald dat uitsluitend bij de in het eerste lid bedoelde bestemming passende bouwwerken mogen worden gebouwd, met inachtneming van de op de plankaart aangegeven maximum bouwhoogte en het maximum bebouwingspercentage. Als voorbeeld van passende bouwwerken worden genoemd tribunes, kleed- en clubgebouwen. Deze opsomming is echter niet limitatief.

Het perceel van Bakker bevat in het geheel, volgens het vigerende bestemmingsplan, geen bebouwingmogelijkheden. Op het moment van vaststellen van het bestemmingsplan was de bedrijfswoning al aanwezig. In de uitspraak van 6 juni 2012 heeft de Afdeling al bepaald dat het niet redelijk zou zijn om in het kader van handhaving te eisen dat de woning in die oorspronkelijke staat wordt teruggebracht. Het pand kan worden gebruikt conform de geldende bestemming maar daarvoor is het niet noodzakelijk dat het pand wordt teruggebracht in de oorspronkelijke toestand. Ook in de oorspronkelijke staat voldoet het pand immers niet aan de geldende bestemming. De commissie ziet in de bepalingen van het bestemmingsplan dan wel in de uitspraak van de Afdeling van 6 juni 2012 geen aanleiding om te veronderstellen dat recreatief gebruik van het pand alleen ziet op gebruik in het kader van een sportpark. Recreatief gebruik kan naar het oordeel van de commissie ook bestaan uit gebruik in het kader van vrijetijdsbesteding door de familie Bakker. Wat wel ondubbelzinnig vast is komen te staan is dat het pand niet voor permanente bewoning kan worden gebruikt.

Gelet op het voorgaande is de commissie van mening dat ontruiming van de woning niet mogelijk is, nu het pand nog wel conform het geldende bestemmingsplan gebruikt kan worden. Zoals eerder opgemerkt wordt het college in overweging gegeven om in de beslissing op bezwaar nader in te gaan op de voorwaarden die worden gesteld bij het gebruik van de woning voor recreatieve doeleinden, welk gebruik onder het vigerende bestemmingsplan, is toegestaan.

Advies

Kamer II (Ruimtelijke en Overige Zaken) van de commissie van advies voor de bezwaarschriften adviseert om als volgt te beslissen op het bezwaarschrift:

1. de heer Van Houtum ontvankelijk verklaren in zijn bezwaren namens de heer Vosseveld en mevrouw De Swart;
2. de heer Pols ontvankelijk verklaren in zijn bezwaren namens de heer en mevrouw Bakker;
3. het bezwaarschrift namens Bakker ongegrond verklaren;
4. het bezwaarschrift namens Vosseveld en De Swart ongegrond verklaren;
5. de bestreden beslissing in stand laten.

Elst, 11 februari 2012

Kamer II (Ruimtelijke en Overige Zaken) van de commissie van advies
voor de bezwaarschriften,
de secretaris,

A.H. Kortekaas

de voorzitter,

mr. M.W. Engelen